

Гімн з буремних літ мадярського народу

Ференц Кельчеї

Господи, мадяру дай
І добра, і блага.
У борні не залишай —
Сил пошли, відваги.

Скільки наш народ терпів!
За судьбу справдешню
Він терпінням заплатив
На всі дні прийдешні!

Наших предків ти привів
За святі Карпати.
Бендегуза славний рід
Став тут панувати.

Там, де Тиса і Дунай
Котять хвилі гладко,
Ні на мить не полишай
Арпада нащадків.

Тільки з божої руки
Куншаг колоситься,
А з токайських лоз гінких
Сік-нектар сочиться.

Часто Ти наш зносив стяг
За турецькі межі,
Славний Матяш брав в боях
Відня горді вежі.
Та за вчинені гріхи
Ти послав нам кару —
Грізно вдарили громи
У господніх хмарах.

Зла монголова стріла

Впилась в наші груди,
Боже, Ти на нас наслав
Рабство турків лютих!

Скільки раз побідний рев
Рвав осману рота,
Що Мадярщина помре —
Ним вона зборота!

Хто б, Вітчизно, нам послав
Більшу й гіршу кару,
Як криваво повставав
Мадяр на мадяра?!

Брат в дім брата увійшов
Із мечем залізним —
В ріднім краї не знайшов
Милої Вітчизни.

Гори й доли проходив,
Несучи руїни:
В небі — полум'я і дим,
Ріки — кров'ю ринуть.

Вежі — скопища руїн,
Скрізь — плачі, розпука.
Все живе йшло на скін
В передсмертних муках.

Та свобода не цвіте
На крові убитих,
Сиротою раб росте,
Тут — лиш сльози лити!

Боже, не занапасти
Гнаного мадяра,
Руку дай і захисти
В океані кари.

Скільки наш народ терпів!
За судьбу справдешню

Він терпінням заплатив
На всі дні прийдешні!

1823 р.

Переклад Івана Петровція